

KATEDRA I ZAKŁAD DIAGNOSTYKI LABORATORYJNEJ Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Kierownik: Prof. dr hab. Janusz Solski

ul. Chodźki 1, 20-093 Lublin

tel./fax: 81 4487120, jsolski@wp.pl

OCENA

Rozprawy doktorskiej Edyty Katarzyny Głazewskiej pt. "Metaloproteinazy oraz ich tkankowe inhibitory w osoczu chorych na łuszczycę leczonych metodą fototerapii UVB"

Efekty intensywnych badań ostatnich lat skłaniają do twierdzenia, iż łuszczyca jest dermatozą o charakterze zapalnym o podłożu immunologicznym a do jej głównych mediatorów zalicza się limfocyty T, w szczególności limfocyty Th1 i Th17.

Należy jednak podkreślić, iż pomimo systematycznie wzbogacanej wiedzy na temat istoty tej patologii, ciągle nie dysponujemy laboratoryjnymi markerami diagnostycznymi, za pomocą których moglibyśmy monitorować proces chorobowy a także oceniać skuteczność podejmowanego leczenia. Dlatego też badania w tym obszarze, poszukujące owych markerów są w pełni uzasadnione a nawet ze wszech miar oczekiwane.

Ten właśnie kierunek obrała Doktorantka, która w swej dysertacji dowodzi, iż wybrane metaloproteinazy oraz ich inhibitory tkankowe mogą wypełniać rolę markerów w aspekcie diagnostycznym i prognostycznym u chorych z łuszczycą.

Przedstawiona do oceny dysertacja doktorska nie jest opracowaniem o klasycznej strukturze rozpraw doktorskich, jest natomiast zbiorem opublikowanych prac, poprzedzonym teoretycznym Wprowadzeniem i Celem Rozprawy uzupełnionym Dyskusją podpartą Bibliografią i Wnioskami oraz uzupełnionym streszczeniem również w języku angielskim.

Jest to dla mnie jako Recenzenta swoista nowość, po raz pierwszy bowiem recenzuję pracę doktorską tak właśnie zredagowaną.

Z pełnym przekonaniem oceniam pracę bardzo wysoko, uważam bowiem, iż jest najlepszym dopełnieniem tego, przed laty rozpoczętego, etapu badań Doktorantki a także punktem wyjściowym owocnego kontynuowania pracy naukowej w przyszłości.

Z szacunkiem konstatuje, iż Ośrodek Białostocki pod kierunkiem Pana Profesora Macieja Szmitkowskiego nie tylko ma niekwestionowane dokonania w pozyskiwaniu nowych testów diagnostycznych, w ocenie ich czułości i specyficzności ale też dokonuje istotnego przełomu w sposobie prezentowania osiągnięć w postaci nowatorskiego opracowania rozprawy doktorskiej.

Dysertację rozpoczyna kilkustronicowe Wprowadzenie, w którym Doktorantka opisuje obecny stan wiedzy na temat łuszczycy i jej etiopatogenezy. Omówione zostały też metaloproteinazy macierzy zewnątrzkomórkowej oraz ich tkankowe inhibitory a także przesłanki wiążące te substancje z procesem łuszczycy. W efekcie przekonująco Autorka dowiodła, iż mogą one potencjalnie być wykorzystane jako markery laboratoryjne w diagnostyce i terapii łuszczycy.

Ten właśnie obszar poszukiwań Doktorantka sprecyzowała w bardzo logicznie zredagowanym rozdziale Cel Pracy w postaci zadań analitycznych zarówno z obszaru analityki klinicznej, jak też i analizy statystycznej, w postaci czterech punktów.

Wyczerpującą odpowiedzią na sprecyzowany w czterech punktach cel pracy są wyniki badań opisane w zamieszczonych w dysertacji pięciu pracach, których przyswojenie ułatwia rozdział zatytułowany Dyskusja będący zwięzłym omówieniem wszystkich prac stanowiących podstawę dysertacji, przy czym omówienie stanowi swoistą spójność z zadaniami sformułowanymi w Celu Pracy.

Merytorycznie dysertację kończy 6 wniosków, które, moim zdaniem, są najsłabszą częścią rozprawy, bowiem część z nich jest raczej opisem wyników a nie wynikającym z nich uogólnieniem.

W dysertacji umieszczony jest też Suplement, z którego czytelnik czerpie informacje o Doktorantce dotyczące zarówno Jej dorobku publikacyjnego, jak też osiągnięć edukacyjnych, naukowych i zawodowych. W dalszej części Suplementu pomieszczone są też odpowiednie oświadczenia Współautorów prac stanowiących podstawę dysertacji.

Recenzowana rozprawa jest bardzo wartościowym opracowaniem, które, jak sądzę, będzie skutkowało poszerzeniem laboratoryjnych aspektów diagnozowania i monitorowania łuszczycy. Jednocześnie poprzez swą nowatorskość redakcyjną jest swoistą wartością zasługującą na wyróżnienie, bowiem odpowiednio spełnia warunki regulaminowe przyjęte przez Wydział, co przedkładam łącznie z wnioskiem o dopuszczenie mgr Edyty Katarzyna

Głazewskiej do dalszych etapów przewodu doktorskiego, Wysokiej Radzie Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku.

Lublin, 25.05.2017

Prof dr hab. Janusz Solski

